

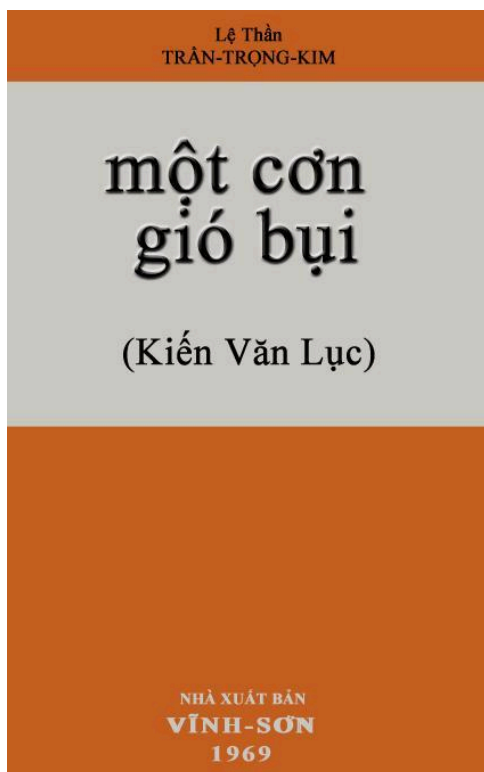
Một cơn gió bụi. Hồi ký . Lời ngỏ

Gồm 12 phần và 1 phụ lục.

Lê Thần Trọng Kim

Tháng 11 năm 2022

Nguồn: Lê Thy đánh máy từ bản PDF của Việt Books

MỤC LỤC

[Lời ngỏ](#)

- 1- [Cuộc đời yên lặng và vô vị](#)
- 2- [Đi Chiêu-Nam-Đảo \(Singapour\)](#)
- 3- [Đi Bằng-Cốc và về Sài Gòn](#)
- 4- [Về Huế và lập chính phủ](#)
- 5- [Về Hà-Nội](#)

- 6- [Chính phủ Việt Nam và tình thế trong nước](#)
- 7- [Tôn chỉ và sự hành động của Cộng Sản đảng](#)
- 8- [Sự giao thiệp của chính phủ Việt Nam với nước Pháp](#)
- 9- [Đi sang Tàu](#)
- 10- [Cuộc Pháp-Việt chiến tranh](#)
- 11- [Về Sài Gòn](#)
- 12- [Lên Nam-Vang](#)

PHỤ LỤC:

- a- Lời tuyên cáo của Nội Các Trần-Trọng-Kim
- b- Vua Bảo Đại ban chiếu sau khi Nhật Bản đầu hàng
- c- Hai tờ chiếu của Vua Bảo Đại thoái vị ban cho Quốc dân và Hoàng tộc

KIẾN VĂN LỤC

MẤY LỜI NGỎ CÙNG ĐỘC GIẢ

Tôi viết quyển kiến-văn-lục này là muốn đem những chuyện của tôi đã làm và biết trong 6 năm (1943-1949) vừa qua, mà thuật lại cho đúng sự thực. Song vì trong những chuyện ấy có lắm việc truân chuyên và lắm nỗi đoạn trường, cho nên tôi đề nhan là một cơn gió bụi để cho hợp cảnh.

Từ năm Quý Mùi (1883) tôi sinh ra đời cho đến ngày nay, đã trải biết bao những nỗi đau buồn khổ sở, làm cho tôi đã chán nản hết cả mọi điều, chỉ mong được yên tĩnh mà ngắm cảnh đời cho qua ngày qua tháng, chứ không muốn dính dáng đến cuộc hành động gì cả. Thế mà tự đâu nó bắt buộc tôi làm những việc tôi không muốn làm.

Hình như ngoài cuộc nhân sinh vật chất của người ta, có cái thế lực u uẩn, huyền bí, an bài hết cả mọi việc theo đúng cái nghiệp của từng người, giống một tấn tuồng sắp đem ra diễn, đã có người xếp đặt đầu đuôi cả rồi, ai đóng vai trò nào là phải đóng cho hết trò, chứ không từ chối được.

Di ảnh Cụ TRẦN TRỌNG KIM

Nhà triết học có thể nói đó là cái nhân quả tự nhiên của các sự vật, chứ không có gì lạ. Nói đúng lắm, song tìm cho ra cái nhân và biết được cái quả, không phải là việc dễ.

Tôi tin ở trong vũ trụ có cái linh quang bao hàm hết thảy vạn vật. Mà vạn vật sở dĩ có là vì có cái linh quang ấy. Cái linh quang ấy, ta gọi là Phật, là Trời, là Đạo, là Chúa; chỉ có cái tên khác nhau mà thôi, nhưng cái thực là một. Ở trong người ta, thì cái linh quang ấy gọi là tâm, là chủ sự hành động của ta. Ai ai cũng có cái tâm ấy song vì tình dục và sự thiên tư mà thành ra sai biệt khác nhau.

Nếu cái tâm ta mà chân thành ngay chính, thì tự khắc là Phật, Trời ở đó. Vậy nên bất cứ việc gì tôi cũng lấy cái tâm làm chủ. Nay tôi đưa những chuyện của tôi đã làm và đã biết theo đúng cái tâm của tôi mà nói ra, không kiêng dè, che đậy, không thêm bớt, cốt để người ta biết sự thực.

Dù những sự thực ấy có động chạm đến ai, thì cũng xin thể tất cái tấm lòng thành thực của tôi mà đừng chấp trách. Ấy là tôi tin ở cái tâm công minh của mọi người vậy.

Viết tại Nam Vang, ngày mồng 4 tháng Tư năm Kỷ Sửu,
tức là ngày mồng 1 tháng Năm, 1949

LỆ THẦN TRẦN-TRỌNG-KIM

<https://baovecovang2012.wordpress.com/2022/11/15>